

Budstikka

Nr. 2/1975

Utgitt av Grafisk Partilag av AKP(m-l)

„...var det opp til meg skulle det ikke vært forbund i det hele tatt!”

Dette uttalte Tor Aspengren på et møte som Jern og Metalls avdeling 30 arrangerte. Hvorfor ønsker han dette? Fordi han, sammen med resten av toppledelsen i LO og DNA, tilhører en byråratkapitalistisk klasse med motsatte interesser av vanlige arbeidere. Denne klassen er en del av monopolborgerskapet gjennom sin kontroll av LO's bedrifter (Landsbanken, Samvirke, Folke Ferie osv.) og tilknytning til staten og dens bedrifter og monopoler. Derfor knytter de stadig større deler av LO direkte til statsapparatet og derigjennom næringslivet gjennom f.eks. fellesutvalg med NAF. De trenger et sterkt sentralisert LO, som i stedet for

å lede medlemmenes kamp, skal kneble denne kampen. Målet er derfor å gjøre LO til en organisasjon med total kontroll for ledelsen, med en passiv medlemsmasse, slik at enhver kamp mot kapitalismen og dermed LO-ledelsens interesser kan bli totalt kneblet. *Sammenslåinga av de tre grafiske foreningene her i Oslo er et ledd i denne utviklinga.* Er dette en utvikling vi er tjent med? Sjølsagt ikke. Det vi trenger er en organisasjon som er organisert for kamp for arbeidernes interesser. Derfor må vi vise LO-ledelsen hva vi ønsker og mener om dem. Det kan vi gjøre ved å stemme nei til grafisk storforening.

FORENINGSTYRENE STØTTER LO-LEDELSENS KLASSEINTERESSER OG SENTRALISERINGSPOLITIKK

Spørsmålet om en grafisk storforening ble behandlet i styrene i fjor høst. De kom fram til en enstemmig innstilling for. Dette har vært deres hovedargument for konsekvent å føre en ensidig propaganda for sammenslåing. Ønsket fra en del av medlemmene om at det måtte bli sendt ut en argumentsamling, som tok opp både for- og motargumentene, er blitt direkte motarbeidet. Ved selv å reise rundt på arbeidsplassene og bare legge fram en side av spørsmålet, har de bevisst prøvd å begrense medlemmenes muligheter til å ta en riktig avgjørelse. Hvilke argumenter er det så foreningsstyrene har?

1. Styrking av demokratiet

De sier: *»Demokratiet i foreningene vil bli styrket fordi foreningsstyret vil ha større mulighet for kontakt med arbeidsplassene. Det vil bli bare ett foreningskontor og det medfører at det er nok med en av de fastlønte tillitsmennene på kontoret. De andre kan da reise rundt på arbeidsplassene for å ta seg av de enkelte medlemmenes problemer.»*

Dette er helt i tråd med LO-ledelsens ønsker. Fagforeningstillitsmennene skal drive service for medlemmene. De skal fremme medlemmenes problemer overfor arbeidskjøperne i dertil egnede samarbeidsfora. De skal fjerne kampen. Streikekampene i fjor høst viste at det bare er kamplinja som fører fram. Det blir bare seier når medlemmene selv deltar aktivt. Og det er dette som er demokrati, aktiv deltakelse i diskusjoner og avgjørelser. For store fora vil alltid virke dempende for all aktivitet. En grafisk storforening vil med andre ord svekke medlemmenes innvirkning i avgjørelsesprosessene, og dermed også demokratiet.

2. Den tekniske utviklinga

De sier: *»I en grafisk storforening vil medlemmene stå sterkere med hensyn til å møte den tekniske utviklinga.»* Dette argumentet bygger på at det er størrelsen på en forening som er det avgjørende for om en kamp skal vinnes eller ikke. Telefonsentralmontørene viste at dette ikke stemmer. Det avgjørende er medlemmenes egen aktivitet, og enhetlige oppslutning om kravene.

Dessuten er det helt klart at mulighetene for å få diskutert de problemene som den tekniske utviklinga skaper, blir mindre. De problemene som tre forskjellige styreverger klarer å behandle, vil bli dårligere behandlet i ett styre, på grunn av tidspress på styremøtene og det samme på medlemsmøtene. Bokbindersektoren vil få mindre mulighet til å løse sine spesielle problemer, fordi de har problemer av en annen karakter enn de to andre seksjonene. I tillegg vil de bli en liten gruppe og derfor vil deres problemer i

stor grad drukne i denne sammenheng. Det samme vil i stor grad også være tilfelle for de ufaglærte og kvinnene. Det er dessuten sterke krefter i Typografforeninga som aktivt går imot vedtekter som sikrer kvinnerepresentasjon i den nye storforeninga.

Representantskap det neste?

På LO-kongressen i 1973 ble det vedtatt at: *»Fagforeninger med mer enn 150 medlemmer skal ha representantskap.»* Det betyr at kontakten mellom foreningsstyrene og medlemmene ikke lenger vil skje på medlemsmøter, men

gjennom tillitsmenn og tillitsmannsmøter, dvs. representantskapsmøter. Dermed vil avgjørelsene bli fjernet enda mer fra de vanlige medlemmene. Siden dette er slått fast som en linje i LO, vil dette komme som neste skritt i utviklinga av LO til en *»serviceorganisasjon»* og organ for byråkratkapitalistenes klasseinteresser mot medlemmenes interesser, dvs. organisasjon for pamp og ikke for kamp. Derfor må vi stemme nei til en grafisk storforening for å stoppe denne utviklinga.

Men uansett hva resultatet av uravstemminga blir, er en sak helt klar, og det er at det bare er folks egen kamp som gir styrke. At det bare er ved at vi selv deltar i foreningene at LO kan bli et organ for medlemmenes interesser.

STEM NEI! DELTA I FORENINGENE! GJENREIS FAGBEVEGELSENS KAMPKRAFT!

HAMMERVERK-KONFLIKTEN

Mot politiske oppsigelser

Utdrag av nyhetsbulletin nr. 3 fra de oppsagte **Hammerverk-arbeiderne:**

21/3: En arbeider ved Norsk Hammerverk i Stavanger sies opp dagen før prøvetida går ut. Arbeideren er engasjert på venstresida i norsk politikk. Ingen begrunnelse blir gitt.

1/4: Forhandlinger. Bedriftens begrunnelse: *»Arbeideren passer ikke inn i arbeidsmiljøet.»* På direkte spørsmål om det var ting å utsette arbeidsmessig, svarte arbeidsleder og driftsingeniør nei. Vi som arbeidet på den oppsagtes avdeling går til sit-down mot den usaklige oppsigelsen.

7/4: Vi som er i sit-down får skriftlig oppsigelse på dagen. Vi gjør det klart at vi akter å gå til rettsak.

5/5: Distriktssekretæren i Jern og Metall hevder at oppsigelsen er saklig fordi bedriften sier at arbeideren hadde lav produksjon, var uomgjengelig og lite interessert. Stikk i strid med tidligere erklæringer. Stikk i strid med våre erfaringer som var hans arbeidskamerater.

Bedriften tramper på streikeretten!

Vi som streiker ser på denne oppsigelsen som en prinsippsak for alle arbeidstakere. Usaklige oppsigelser uthuler vår rett til arbeid og vår yringsfrihet.

Mot oss svarte bedriften med klubbledelsens og forbundsledelsens velsignelse med å sparke oss på dagen.

Vår streik er ikke dømt ulovlig for noen domstol. Faglige og politiske sympatiaksjoner og demonstrasjonsstreiker er ikke ulovlige. Dette er en hån mot streikeretten, et slag mot arbeidernes muligheter til vern mot overgrep.

Stavanger AP og Forbundet går imot oss:

Klubbformann, forbundssekretær og forbundsledelse, som også er aktive DNA-medlemmer har fra første stund stilt seg på bedriftens side. De har gått i spissen for å erklære streiken ulovlig. De går nå i spissen for å kalle oppsigelsen saklig. Forbundsformann Skytøens *»meklingstilbud»* til oss var at vi skriftlig skulle beklage vår aksjon og gå tilbake på jobb uten garanti for den oppsagte. Han godtok at vi ble sparka på dagen.

Vi trodde faglige topptillitsmenn skulle forsvare medlemmenes sak. I stedet opplever vi at de går i spissen for overgrep mot medlemmenes rettigheter. Før vår sak kommer opp for retten, dolker de oss i ryggen.

**Denne linja fører til at bedriftsledelser kan sparke folk uten lov og dom!
Den fører til rettsløse tilstander på arbeidsplassene!**

Vi trenger all den støtte vi kan få!

Retten til arbeid, yringsfriheten, organisasjonsfriheten og streikeretten er i fare! Arbeiderklassens grunnleggende prinsipper må vernes!

For å vinne en rettsak trenger vi en kraftig opinion. Vi trenger penger. Støtteerklæringer og penger kan sendes til:

Aksjonskomiteen Norsk Hammerverk
Postboks 345, 4001 Stavanger.
Postgiro 3 80 51 73 – Tlf. 045/27 992

Støttekomiteen i Stavanger
Tlf. 045/27 992 mellom kl. 15 og 17.

Vern om våre demokratiske rettigheter!

**Nei til politiske oppsigelser!
Forsvar streikeretten!**